

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Statutární město Hradec Králové**, se sídlem Hradec Králové, Československé armády 408, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R127/2011/VZ-1645/2012/310/ASc/JSI ze dne 3.2.2012,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí žalobou proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R127/2011/VZ-1645/2012/310/ASc/JSI ze dne 3.2.2012, kterým bylo potvrzeno předchozí rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vydané v prvním stupni správního řízení č.j. ÚOHS-S37/2011/VZ-6060/2011/540/MKr ze dne 23.5.2011 a zamítnut rozklad, který žalobce proti tomuto rozhodnutí podal.

I. Podstata věci

Žalovaný ve správním řízení dospěl k závěru, že žalobce jako zadavatel se při uzavření smlouvy dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), a sice tím, že uzavřel se společností FATO a.s. Smlouvu o spolupráci ze dne 25.5.2010, aniž by dodržel postup stanovený v § 21 ZVZ – tedy neprovedl zadávací řízení, ačkoli se podle § 7 odst. 1 ZVZ jednalo o podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce podle § 9 odst. 1 písm. b) ZVZ, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 000,- Kč.

Rozhodujícím podkladem, o který žalovaný svůj závěr opřel, byla samotná Smlouva o spolupráci ze dne 25.5.2010 uzavřená mezi žalobcem a společností FATO a.s., ze které podle žalovaného vyplynulo, že si žalobce objednává u společnosti FATO a.s. provedení stavebních prací spočívajících ve výstavbě mateřské školy včetně infrastruktury, za což společnosti FATO a.s. náleží minimálně 40 000 000,- Kč bez DPH; takto založený vztah vykazuje podle žalovaného znaky veřejné zakázky na stavební práce podle § 9 odst. 1 písm. b) ZVZ.

S právě uvedeným právním posouzením žalobce nesouhlasí.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce namítá, že uzavřením Smlouvy o spolupráci nebyly naplněny znaky veřejné zakázky, neboť smlouva nemá znaky smlouvy o dílo. Smlouva obsahuje pouze deklaraci vzájemných vztahů žalobce a společností FATO invest a.s. a FATO a.s. ke dni uzavření smlouvy, je zde uvedena pouze proklamace budoucí spolupráce, smlouva neobsahuje vymahatelný závazek. Tato smlouva předpokládala uzavření ještě dalších smluv, které však uzavřeny nebyly, a tedy Smlouva o spolupráci se stala obsoletní. Jestliže se ve Smlouvě o spolupráci zmiňuje částka 40 000 000,- Kč, nejde o cenu díla, nýbrž o cenu kupní a navíc pouze přibližně specifikovanou, která měla být ještě následně upřesněna. Stavbu mateřské školy pořizovala společnost FATO invest a.s.

jakožto svůj záměr, tato společnost si nechala na své náklady zpracovat projektovou dokumentaci, a tedy plnění nebylo pořizováno žalobcem na jeho náklady, nýbrž soukromou obchodní společností. Pořízení nemovitosti zadavatelem pak nespadá pod režim ZVZ.

Dále žalobce namítá, že ke dni 21.11.2011 byla uzavřena dohoda o ukončení Smlouvy o spolupráci.

Žalobce tedy navrhuje, aby soud napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušil.

Žalovaný ve svém vyjádření setrval na svých závěrech, k nimž dospěl už v průběhu správního řízení, vyšel přitom z toho, že žalobce opakovaně uplatňuje argumentaci, kterou uplatňoval už ve správním řízení, ke které se žalovaný ve svých rozhodnutích vyjádřil.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích po celou dobu řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Podle § 6 odst. 1 ZVZ (v jeho rozhodujícím znění, tj. ve znění zákona č. 417/2009 Sb.) je veřejnou zakázkou zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. Podle § 12 odst. 2 ZVZ se podlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby nejméně 2 000 000,- Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce nejméně 6 000 000,- Kč bez daně z přidané hodnoty a nedosáhne finančního limitu podle § 12 odst. 1 ZVZ. Veřejnou zakázku je třeba zadat v některém ze zadávacích řízení, jak jsou předepsána v § 21 a násl. ZVZ.

Podle § 7 odst. 1 ZVZ je tedy základním znakem každé veřejné zakázky úplatný smluvní vztah, jehož smluvními stranami jsou zadavatel na straně jedné a způsobem stanoveným v § 21 ZVZ vybraný dodavatel, ať už se jedná o dodavatele

zboží (ve smyslu již zhotovených výrobků), služeb nebo stavebních prací na straně druhé. ZVZ upravuje postup zadavatelů směřující k tomu, aby takový úplatný smluvní vztah vznikl. Na základě takového smluvního vztahu pak plnění zadavatele nejčastěji spočívá v platbě za protiplnění uskutečňované druhou smluvní stranou, jež spočívá v dodávce zboží nebo v provádění určitých činností, včetně stavebních prací.

Z ustanovení § 7 odst. 1 ZVZ zdejší soud obecně dovozuje znaky veřejné zakázky následovně: a) vzniká smluvní vztah mezi zadavatelem (který je vymezen v ust. § 2 ZVZ) a dodavatelem (event. dodavateli), b) předmětem veřejné zakázky jsou dodávky, služby nebo stavební práce (plnění veřejné zakázky), c) zadavatel požaduje získání plnění veřejné zakázky, d) dodavatel (event. dodavatelé) poskytuje plnění veřejné zakázky, e) dodavatel za poskytnutí plnění veřejné zakázky požaduje úplatu (úplata je znakem tohoto „obchodu“) a f) zadavatel za poskytnutí plnění veřejné zakázky poskytuje dodavateli (event. dodavatelům) úplatu.

Konkrétní zakázka tedy nabývá charakteru veřejné zakázky podle ZVZ tehdy, pokud plnění veřejné zakázky, které naplňuje znaky jednotlivých druhů veřejných zakázek vymezených podle předmětu v souladu s § 8 až 10 ZVZ, poptává zadavatel, pokud plnění veřejné zakázky se zavazuje poskytnout zadavateli dodavatel a zároveň pokud zadavatel za poskytnuté plnění veřejné zakázky má zaplatit dodavateli úplatu. Zjednodušeně to obecně znamená, že fakticky „ve směru od zadavatele pro dodavatele plyne úplata“ a „ve směru od dodavatele pro zadavatele plyne plnění veřejné zakázky“.

Veřejnou zakázkou na stavební práce je podle § 9 odst. 1 zákona veřejná zakázka, jejímž předmětem je a) provedení stavebních prací, které se týkají některé z činností uvedených v příloze č. 3 ZVZ, b) provedení stavebních prací podle písmene a) a s nimi související projektová nebo inženýrská činnost, nebo c) zhotovení stavby, která je výsledkem stavebních nebo montážních prací, případně i související projektové nebo inženýrské činnosti, a která je jako celek schopna plnit samostatnou ekonomickou a technickou funkci. Podle § 9 odst. 2 ZVZ je veřejnou zakázkou na stavební práce též veřejná zakázka, jejímž předmětem je vedle plnění podle § 9 odstavce 1 ZVZ rovněž poskytnutí dodávek či služeb nezbytných k provedení předmětu veřejné zakázky dodavatelem. Za veřejnou zakázku na stavební práce se podle § 9 odst. 3 ZVZ považují rovněž stavební práce pořizované s využitím zprostředkovatelských nebo podobných služeb, které zadavateli poskytuje jiná osoba.

Formální označení právního úkonu, jímž dojde k založení závazkového vztahu, stejně jako jeho obsah z pohledu právních norem soukromého práva, tu není rozhodující. Smlouva na veřejnou zakázku není zvláštním smluvním typem (pojmenovaným jako „Smlouva na veřejnou zakázku“ nebo obdobně), ani není z pohledu ZVZ třeba jakýkoli konkrétní smluvní typ podle právních norem soukromého práva dodržet. Úplatný charakter „celkového“ smluvního vztahu mezi

zadavatelem a jinou osobou ve smyslu § 7 odst. 1 ZVZ je tedy třeba posuzovat pro každý jednotlivý případ individuálně se zohledněním všech aspektů, které z dohodnuté formy spolupráce podle uzavřené smlouvy mají plynout. Naplnění znaků veřejné zakázky může být založeno i kombinací několika soukromoprávních úkonů, pokud z nich vyplyne zadavatelova povinnost poskytnout plnění, jež je vyjádřitelné v penězích a jež je svojí povahou, se zohledněním kontextu všech práv a povinností zadavatele vyplývajících ze všech takto spolu souvisejících a na sebe navazujících soukromoprávních úkonů, zadavatelovým výdajem.

Z pohledu prejudikatury je třeba zmínit především právní názor, jak jej zaujal Nejvyšší správní soud v rozsudku ve věci sp. zn. 8 Afs 60/2009 ze dne 31.5.2010; podle uvedeného soudu vynakládání veřejných prostředků zvolenou formou kombinace několika smluvních vztahů oproti klasickému způsobu zadání zakázky na stavební práce nemůže vést k možnosti zadat takovou zakázku „z volné ruky“. Takový přístup by umožnil zadavatelům obcházet právní úpravu, jejímž účelem je zajištění transparentního a řádného nakládání s veřejnými prostředky a vytváření předpokladů pro řádné soutěžní prostředí.

Za „klasický způsob“ zadání veřejné zakázky by bylo jistě třeba považovat postup, kdy by žalobce uzavíral s jinou osobou v postavení zhotovitele smlouvu o dílo, podle níž by zhotovitel měl pro žalobce provést stavební práce v podobě výstavby příslušné mateřské školy.

Ve věci právě posuzované se nejedná o takový „klasický způsob“, přesto se však o postup, při kterém měl žalobce postupovat podle ZVZ, skutečně jedná, jak dovodil žalovaný.

Ve věci právě posuzované byl žalobce účastníkem Smlouvy o spolupráci (č. 17/2010 při přípravě výstavby Mateřské školy v lokalitě Podzámčí) ze dne 25.5.2010 a Směnné smlouvy (č. 1888/2010).

Smlouva o spolupráci byla uzavřena mezi společností FATO invest a.s., který je v ní uváděn jako „vlastník pozemku“, společností FATO a.s., který je v ní uváděn jako „prodávající“ a „zhotovitel stavby“, a žalobcem, který je v ní uváděn jako „budoucí kupující stavby a pozemku“.

Podle čl. I Smlouvy o spolupráci společnost FATO invest a.s. jako vlastník pozemku, FATO a.s., člen holdingu FATO, jako zhotovitel stavby a žalobce jako budoucí kupující stavby a pozemku uzavírají smlouvu o spolupráci při přípravě výstavby mateřské školy v Hradci Králové – Třebši, lokalita Podzámčí, jejímž předmětem je úprava vzájemných vztahů a součinnosti účastníků dohody při realizaci společného záměru.

Podle čl. II Smlouvy o spolupráci mají její účastníci zájem vybudovat v Hradci Králové – Třebši, lokalita Podzámčí, areál mateřské školy včetně souvisejících stavebních objektů, tzn. chodníků, parkovacích stání, vjezdů, zahrady, hřišť a sadových úprav, oplocení a inženýrských sítí s veškerým příslušenstvím. Společnost FATO a.s. prohlašuje, že na základě směnné smlouvy se stane mimo jiné jediným vlastníkem pozemku, který vznikne oddělením části p.č. 299/80 – orná půda, o výměře 1558 m v katastrálním území Třebeš, obec a okres Hradec Králové.

Ze čl. III. Smlouvy o spolupráci vyplývá, že její účastníci mají záměr uzavřít smlouvu o budoucí koupi areálu mateřské školy v Hradci Králové – Třebši. Ve čl. III. Smlouvy o spolupráci je obsažen závazek společnosti FATO a.s. vybudovat na pozemcích, které budou ve vlastnictví společnosti FATO invest a.s. a na částech stávajících pozemků ve vlastnictví žalobce areál mateřské školy včetně infrastruktury. Stavba bude za předpokladu vydání stavebního povolení do 31.5.2010 dokončena v takovém termínu, aby žalobce měl možnost zahájit běžný provoz od 1.9.2011. V čl. III odst. 2 Smlouvy o spolupráci se FATO a.s. a žalobce dohodli na odkladu uzavření kupní smlouvy, podle níž FATO a.s. převede na žalobce vlastnické právo ke zhotovenému a zkolaudovanému areálu mateřské školy, veškerého příslušenství, infrastruktury a k pozemkům zastavěným areálem mateřské školy tak, že tuto kupní smlouvu uzavřou do 31.8.2016. Do té doby bude žalobce užívat mateřskou školu jako nájemce podle nájemní smlouvy, která bude uzavřena podle čl. III. odst. 2 Smlouvy o spolupráci.

Podle čl. III. odst. 2 Smlouvy o spolupráci předpokládaná kupní cena včetně ceny za pozemek nepřesáhne 40 mil. Kč bez DPH.

Podle čl. IV. odst. 1 Smlouvy o spolupráci žalobce prohlašuje, že podpisem této smlouvy dává společnosti FATO a.s. a jeho smluvním subjektům pro potřeby všech příslušných orgánů státní správy souhlas k umístění a provedení stavby mateřské školy, k provádění všech potřebných přípravných činností souvisejících s výstavbou mateřské školy na pozemcích p.č. 299/80 a p.č. 299/71 ve vlastnictví žalobce, včetně vybudování infrastruktury a zahrady.

Podle čl. VII nabývá Smlouva o spolupráci platnosti a účinnosti dnem jejího podpisu všemi účastníky.

Dne 23.7.2010 uzavřel žalobce se společností FATO invest a.s. Směnnou smlouvu, podle níž FATO invest a.s. převádí žalobci vlastnické právo k pozemku parc.č. 1173/6 – ostatní plocha, jiná plocha o výměře 2885 m² v katastrálním území Pražské Předměstí, a žalobce převádí společnosti FATO invest a.s. vlastnické právo k pozemkům parc.č. 299/190 – orná půda o výměře 1459 m², parc.č. 299/191 – orná půda o výměře 562 m² a parc.č. 299/192 – orná půda o výměře 565 m², v katastrálním území Třebeš.

Podstatou spolupráce podle shora uvedených ustanovení obou na sebe navazujících smluv je tedy to, že žalobce jako zadavatel (o jeho postavení jako zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. c/ ZVZ není mezi žalobcem a žalovaným sporu) požadoval po společnosti FATO a.s. plnění, které spočívalo v tom, že tato společnost postaví budovu mateřské školy včetně infrastruktury, a do doby, než bude uzavřena kupní smlouva, kterou má „stavba mateřské školy“ přejít do vlastnictví žalobce, bude platit zhotoviteli stavby nájemné podle smlouvy, která má být uzavřena, jež bude považováno za zálohu na kupní cenu, do níž bude započteno. To plyne ze Smlouvy o spolupráci.

V rámci vztahu založeného Smlouvou o spolupráci pak žalobce Směnnou smlouvou ze dne 23.7.2010 převedl pozemky, na kterých měla být „stavba mateřské školy“ vybudována, do vlastnictví společnosti FATO a.s. V rámci vztahu založeného Smlouvou o spolupráci se předpokládalo následné uzavření nájemní smlouvy a kupní smlouvy s předpokládanou cenou nepřesahující 40 000 000,- Kč.

Výsledkem úplatného vztahu založeného Smlouvou o spolupráci tedy byla výstavba mateřské školy za cenu „nepřesahující 40 000 000,- Kč“; cena měla být placena žalobcem (po započtení nájemného do doby, než bude kupní smlouva uzavřena) coby protiplnění za výstavbu mateřské školy. Od žalobce tedy mělo směřovat plnění spočívající ve výdaji peněžitých prostředků a k žalobci mělo směřovat plnění spočívající ve výstavbě mateřské školy.

Bez ohledu na pojmenování základní smlouvy, od níž se pak měly odvíjet další kroky („Smlouva o spolupráci“), tato smlouva zavazovala dodavatele k plnění spočívajícím ve stavebních pracích. Jestliže tedy žalovaný dospěl k závěru, že výstavba mateřské školy podle pravidel plynoucích se Smlouvy o spolupráci byla z pohledu ZVZ stavebními pracemi a že měl žalobce při výběru dodavatele, s nímž bude kroky navazující na Smlouvu o spolupráci realizovat, postupovat podle ZVZ, jde o závěr zákonný a odpovídající zjištěným skutečnostem.

Jestliže tedy žalobce namítá, že uzavřením Smlouvy o spolupráci nebyly naplněny znaky veřejné zakázky, neboť smlouva nemá znaky smlouvy o dílo, nelze mu dát zapravdu. To, že smluvní vztah založený touto smlouvou, podle níž už bylo započato s jednotlivými kroky (uzavření Směnné smlouvy), předpokládal uzavření dalších smluv, neznamená, že již tato smlouva nenaplnila znaky veřejné zakázky na stavební práce. Za podstatné je třeba považovat to, že takto nastavené podmínky spolupráce již neumožňovaly, aby výstavba mateřské školy byla fakticky ve prospěch žalobce realizována jiným dodavatelem, než který plynul ze Smlouvy o spolupráci, tedy že pro samotnou výstavbu se již nepředpokládala realizace žádného zadávacího řízení. Pak tedy ani skutečnost, že Smlouva o spolupráci předpokládala uskutečnění

ještě dalších navazujících soukromoprávních úkonů, není pro posouzení věci podstatná.

Jestliže se žalobce snaží bagatelizovat význam Smlouvy o spolupráci pouze coby „proklamací budoucí spolupráce“, nejde o argumentaci přílehlavou, neboť kroky vedoucí k zahájení výstavby již měly být podle ní realizovány. Již podpisem Smlouvy o spolupráci dal totiž žalobce společnosti FATO a.s. a jeho smluvním subjektům pro potřeby všech příslušných orgánů státní správy souhlas k umístění a provedení stavby mateřské školy, k provádění všech potřebných přípravných činností souvisejících s výstavbou mateřské školy na pozemcích p.č. 299/80 a p.č. 299/71 ve vlastnictví žalobce, včetně vybudování infrastruktury a zahrady, a došlo též k uzavření Směnné smlouvy.

Ani to, že samotná výstavba za podmínek upravených Smlouvou o spolupráci neproběhla, nemění nic na tom, že Smlouva o spolupráci položila základ pro výstavbu; vymahatelnost jednotlivých dílčích závazků podle uvedené smlouvy je věcí soukromoprávní a pro posouzení věci nemá význam větší, než že zakázka ještě nebyla realizována. Byla-li by realizována, pak ovšem pouze za podmínek vyplývajících ze Smlouvy o spolupráci, jež z ní jak pro žalobce coby zadavatele, tak pro dodavatele jasně vyplývají.

Jestliže se ve Smlouvě o spolupráci zmiňuje částka 40 000 000,- Kč, pak přestože nejde o cenu díla, nýbrž o cenu kupní, jde o plnění, jež je fakticky protiplněním proti plnění dodavatele spočívajícím ve výstavbě mateřské školy. To, že formálně jde o cenu kupní, je dáno charakterem jednotlivých soukromoprávních úkonů, jež měly na uzavření Smlouvy o spolupráci navazovat. Jak je již shora uvedeno, konkrétní charakter soukromoprávních úkonů a jejich kombinace není podstatná. Pak není podstatné ani to, že výstavbu mateřské školy pořizovala společnost FATO invest a.s. „v danou chvíli“ na své náklady, ani to, že nakonec měla mateřská škola, postavená podle pravidel vyplývajících ze Smlouvy o spolupráci, přejít do vlastnictví žalobce až kupní smlouvou. Pak nemůže obstát ani zdánlivě správný argument, že pořízení nemovitosti zadavatelem ve formě koupě nespadá pod režim ZVZ; za shora popsaného stavu se totiž o pouhou „koupí nemovitosti“ (rozuměno koupí již existující nemovitosti) nejedná.

Dále žalobce uvádí, že ke dni 21.11.2011 byla uzavřena dohoda o ukončení Smlouvy o spolupráci, tedy k realizaci navazujících kroků, ať už k uzavření smluv, jejich uzavření mělo na Smlouvu o spolupráci navazovat, nebo k samotné realizaci výstavby mateřské školy, fakticky nedošlo. K obdobně formulované námitce se vyjádřil žalovaný již v napadeném rozhodnutí (bod 20.) tak, že z pohledu ZVZ je podstatné, že k uzavření této Smlouvy o spolupráci vůbec došlo, neboť smlouva, na základě níž dochází směrem od zadavatele k výdaji finančních prostředků, podléhá režimu ZVZ, jinými slovy jestliže se již ve Smlouvě o spolupráci žalobce coby

zadavatel zavázal, že bude výstavbu mateřské školy hradit, bylo nezbytné, aby před uzavřením této smlouvy postupoval způsobem předpokládaným ZVZ, což se však nestalo.

S tímto názorem se i zdejší soud v podstatných ohledech ztotožňuje, neboť základní závazek k platbě za výstavbu mateřské školy, bez ohledu na potřebu dalších navazujících kontraktačních kroků, plynul žalobci již ze Smlouvy o spolupráci, na základě níž už mělo být započato se samotnou realizací plnění, aniž by se o postavení dodavatele výstavby mateřské školy postupem podle ZVZ „soutěžilo“.

Ze čl. II. odst. 1 Smlouvy o spolupráci je sice podáván „pouhý záměr“ vybudovat mateřskou školu, avšak již ze čl. II. odst. 2 plyne první z konkrétních kroků, jež měly být k tomuto záměru realizovány, a sice uzavření Směnné smlouvy, která již také byla uzavřena. Jasně konkrétní závazek vybudovat stavbu mateřské školy plyne ze čl. III. odst. 1 Smlouvy o spolupráci, a to již v konkrétním termínu, jehož dodržení je navázáno výlučně na vydání stavebního povolení (přitom neomezený souhlas k řízení o jeho vydání se podává již ze čl. IV. odst. 1 a 2 Smlouvy o spolupráci), navazující čl. III. odst. 2 Smlouvy o spolupráci obsahuje závazek k uzavření kupní smlouvy na výsledek stavebních prací, a to opět již v konkrétním termínu, maximální cenu, za níž bude kupní smlouva uzavřena, a navazující čl. III. odst. 3 Smlouvy o spolupráci popisuje vzájemný vztah žalobce a zbylých účastníků této smlouvy do doby, než bude výsledek stavebních prací, tj. postavená mateřská škola, převedena do vlastnictví žalobce. Čl. VI. Smlouvy o spolupráci upravuje již závazky pro faktické předání areálu postavené mateřské školy žalobci. Veškeré podmínky spolupráce jsou přitom stanoveny „napevno“ mezi žalobcem a zbylými dvěma účastníky Smlouvy o spolupráci.

Z těchto skutečností tedy plyne, že k porušení ZVZ a k naplnění správního deliktu došlo skutečně již uzavřením Smlouvy o spolupráci bez zadávacího řízení podle ZVZ. Žalovaný tedy ve správním řízení dospěl k zákonnému závěru, že se jednalo o veřejnou zakázku ve smyslu § 7 odst. 1 ZVZ, konkrétně o veřejnou zakázku na stavební práce ve smyslu § 9 odst. 1 ZVZ, neboť stavební práce byly podstatou plnění, které mělo na základě Smlouvy o spolupráci a navazujících smluv směnné a kupní ve prospěch žalobce realizováno oproti peněžitému plnění ve výši „maximálně 40 000 000,- Kč“. Následně žalovaný dospěl k zákonnému závěru, že žalobce tuto veřejnou zakázku nezadal v některém ze zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 ZVZ, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

Skutečnost, že v průběhu správního řízení před žalovaným došlo k ukončení spolupráce podle Smlouvy o spolupráci, mohla mít tedy význam pouze v rámci úvah žalovaného ohledně trestu za spáchání správního deliktu; mohlo se nejvýše jednat o okolnost polehčující, jak ostatně i žalovaný ve svých úvahách ohledně výše pokuty sám dovedl (bod 20. napadeného rozhodnutí, bod 43. prvostupňového rozhodnutí).

Proti výši uložené pokuty však žalobce žádný žalobní bod neuplatňuje, a tedy přezkum těchto konkrétních úvah by přesahoval rámec přezkumu vyplývající z § 75 odst. 2 s.ř.s.

Ve vztahu k žalobcem uplatněným žalobním bodům tedy zdejší soud uzavírá, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho rámci správnou právní normu, přitom v jejich aplikaci na zjištěný skutkový stav se nedopustil žádného výkladového pochybení, jež by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nadto soud nezjistil vadu řízení, k níž by musel přihlédnout nad rámec uplatněných žalobních bodů z úřední povinnosti.

Ze shora uvedených důvodů tedy soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěšným nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. To by příslušelo žalovanému, neboť ten měl ve věci plný úspěch. Soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady, jež by převyšovaly náklady jeho jinak běžné administrativní činnosti, a proto rozhodl, že žalovanému, byť ve věci úspěšnému, se náhrada žádných nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18.4.2013

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová